

ORIENTERING

om franske forhold

Juni 2010

Den franske formueskat

Medens formueskatten er ophævet i Danmark, har man fortsat formueskat i Frankrig. Den har den optimistiske betegnelse Impôt de la Solidarité sur la Fortune (ISF).

Er man fast bosiddende i Frankrig, beregnes formueskatten på grundlag af ens husstands samlede formue, hvad enten denne befinder sig i Frankrig eller i udlandet. (Der gælder undtagelser for så vidt angår ejerskab af erhvervsvirksomhed, for samlerobjekter og for visse kapitalplaceringer) Datoen for beregning af formueskatten er den 1. januar hvert år, og man skal i år betale formueskat, såfremt de samlede værdier pr. den 1. januar 2010 overstiger 790.000 euros. Denne grænse hæves i øvrigt lidt hvert år afpasset efter inflationen. Man har pligt til selv at anskaffe sig selvangivelsen og udfylde den og aflevere den samtidig med betaling af formueskatten.

Man skal anvende en særlig formueselvangivelse, som kan hentes på ens lokale skattecener, og selvangivelsen skal afleveres i udfyldt stand til skatteceneret senest den 15. juni i år, og formueskatten skal beregnes og betales samtidigt med indgivelse af selvangivelsen. Man kan også hente formularen på internettet på www.impots.gouv.fr.

Formueskatten udgør:

Indtil 790.000 euros	0,00 %, ingen selvangivelse
fra 790.000 euros til 1.290.000 euros	0,55 %
fra 1.290.000 euros til 2.530.000 euros	0,75 %
fra 2.530.000 euros til 3.980.000 euros	1,00 %
fra 3.980.000 euros til 7.600.000 euros	1,30 %
fra 7.600.000 euros til 16.540.000 euros	1,65 %
over 16.540.000 euros	1,80 %

Skatten reduceres derefter med 150 euros for hver person indenfor husstanden, som man har forsørgerpligt over (børn under 18 år, personer, der er uarbejdsdygtige, invalider m. fl.)

I formueskatteopgørelsen skal som nævnt medtages alle husstandens formueaktiver, herunder fast ejendom, løsøre, værdipapirer, smykker, automobiler og andre aktiver, men fratrukket gæld. Aktiver og passiver skal optages til handelsværdien pr. 1. januar 2010.

Fast ejendom i Frankrig med fradrag af kursværdien af gæld i ejendommen skal derfor også medtages i formueopgørelsen. Man har ikke i Frankrig nogen form for ejendomsvurdering, og de vurderinger, som lægges til grund for beregningen af *taxe foncière* og *taxe d'habitation*, er ikke udtryk for handelsværdien og anerkendes derfor ikke som grundlag for værdiansættelsen af fast ejendom i Frankrig.

Man må derfor selv vurdere sig frem til den aktuelle handelsværdi. Har man ikke mulighed for dette, kan man anmode en lokal ejendomsmægler om at vurdere ejendommen. Det er de franske skattemyndigheder, der har bevisbyrden for, at den foretagne ejendomsværdiansættelse ikke er rigtig, og da man ikke har nogen organiseret ejendomsvurdering i Frankrig, skal ansættelsen være groft urigtig før skattemyndighederne vil kunne skride ind og tilsidesætte denne.

I den tidligere dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Frankrig var der en bestemmelse i artikel 20, hvorefter formueskat af fast ejendom kun kunne opkræves i det af de to lande, hvor ejendommen var beliggende. Denne bestemmelse var til hinder for, at Frankrig kunne opkræve formueskat af fast ejendom beliggende i Danmark.

Efter at dobbeltbeskatningsoverenskomsten er bortfaldet med virkning fra den 1. januar 2009, skal fast ejendom beliggende i Danmark tilhørende formueskattepligtige personer bosiddende i Frankrig medtages ved beregningen af formueskatten. Også i dette tilfælde skal ejendommen optages med handelsværdien pr. 1. januar 2010 fraregnes kursværdien af gæld i ejendommen pr. samme dato. Man vil sædvanligvis kunne anvende den seneste ejendomsvurdering pr. den 1. oktober 2009, med mindre man selv anser den for at være åbenbart urigtig.

Opmærksomheden henledes på, at kapitaliserede pensionsformuer (livrenter, kapitalpensioner og ratepensioner i pengeinstitutter og livsforsikringselskaber) også skal medtages i formueopgørelsen. Der er også her tale om værdien pr. 1. januar 2010, og da en udbetaling af kapitalen per denne dato vil udløse en dansk skat på 60 % af beløbet, er det i Frankrig generelt antaget, at man kun skal medtage de resterende 40 % af værdien i formueopgørelsen. Det skal dog understreges, at der så vidt vides ikke forefindes konkrete retsafgørelser i Frankrig om dette spørgsmål.

Den danske ejendomsværdiskat, som normalt opkræves af fast ejendom i Danmark, også selvom ejeren er bosiddende i Frankrig, er en partiel formueskat, og det er derfor spørgsmålet, om den

danske ejendomsværdiskat kan fratrækkes ved beregningen af den franske formueskat, helt eller delvist. Jeg har forelagt dette spørgsmål for Finansministeriet i Paris, men ministeriet har endnu ikke truffet principiel afgørelse om spørgsmålet, og jeg har derfor endnu ikke modtaget svar på min forespørgsel.

Jeg har derfor rettet henvendelse til mit eget skattecenter i Frankrig, og de har efter nogen undersøgelse oplyst, at man kan fratække den betalte danske ejendomsværdiskat ved beregning af formueskatten, dog højst med et beløb svarende til den danske nettoværdi (handelsværdien minus kursværdien af pantegæld i ejendommen) divideret med den samlede formue. Skulle det blive aktuelt at foretage et sådant fradrag i formueskatten, skal jeg henstille, at man tager kontakt til sit lokale skattecenter med henblik på at få assistance med beregning af fradraget.

Renteudgifter for personer, der er bosatte i Frankrig og ejer fast ejendom i Danmark

Er man fast bosiddende i Frankrig og ejer fast ejendom i Danmark, bliver man begrænset skattepligtig til Danmark af sin faste ejendom i Danmark og skal som sådan aflevere en selvangivelse for begrænset skattepligtige til det danske skattevæsen.

Man skal også normalt betale dansk ejendomsværdiskat til Danmark af ejendommen.

Som begrænset skattepligtig i Danmark kan man fratække renter af prioritetsgæld i ejendommen, men ikke andre renter, på sin danske selvangivelse.

Har man ikke andre indtægter, som er skattepligtige i Danmark, vil dette medføre, at man får et underskud i sin skattepligtige indkomst i Danmark, og dette underskud forældes nu ikke mere (tidligere var der en regel om, at et underskud forældedes efter 5 år), men vil kunne anvendes som fradrag i et eventuelt senere overskud i sin skattepligtige indkomst.

Et sådant underskud vil altså uden tidsbegrænsning kunne anvendes til modregning i kommende positiv indkomst, f. eks. såfremt man på et senere tidspunkt skulle flytte tilbage til Danmark og blive skattepligtig der af sine indtægter.

Man vil kunne se underskuddet på de opgørelser, som man får tilsendt fra Skat i Danmark.

Nyt dansk skattecenter tager sig af refusion af dansk udbytteskat

Ønsker man at få sin indeholdte danske udbytteskat af danske aktier og investeringsbeviser refunderet, har man hidtil skullet indsende en formular 06.007 til Skattecenter Ballerup.

Skattecenter Ballerup er imidlertid blevet lukket per den 1. april i år, og efter den 1. juni i år kan man heller ikke længere sende erklæringen til dette skattecenter.

I stedet skal man nu sende erklæringen til Skattecenter København, Sluseholmen 8 B, 2450 København SV.

Skatteministeriet i København reagerer efter at det franske Finansministerium endnu ikke har udsendt nye regler om lempelse af dobbeltbeskatning

Som omtalt i majnummeret af ORIENTERING om franske forhold har det franske Finansministerium den 7. maj 2010 i en mail til mig meddelt, at man ikke kunne garantere, at de nye regler om lempelse af dobbeltbeskatning ville blive offentliggjort i nærmeste fremtid.

Dette har bevirket, at skatteydere i Frankrig, som efter den 1. januar 2009 modtager indtægter fra Danmark, som også beskattes i Danmark, bliver dobbeltbeskattet af disse indtægter, i hvert fald delvist, idet disse indtægter også beskattes i Frankrig.

Og dette til trods for, at der indenfor EU findes en klar forskrift, der pålægger medlemslandene at indlede forhandlinger med henblik på at afskaffe dobbeltbeskatning, nemlig Maastricht-traktatens artikel 293, der er sålydende:

”Medlemsstaterne indleder i det omfang det er nødvendigt indbyrdes forhandlinger for til fordel for deres statsborgere at sikre

- Beskyttelse af personer såvel som nydelse af rettigheder og beskyttelse af disse på de betingelser, som de enkelte stater indrømmer egne statsborgere,
- Afskaffelse af dobbeltbeskatning indenfor Fællesskabet.”

Ved mine kontakter til Finansministeriet i Paris har man da ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at man er nødsaget til at indføre disse regler for at overholde sine EU-forpligtelser, og at reglerne agtes indført for at undgå at man bliver dobbeltbeskattet.

Indenfor EU har man i dette forår indledt en undersøgelse af dobbeltbeskatningsproblemer i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner indenfor Fællesskabet og har opfordret borgere, virksomheder og skatterådgivere til at bidrage med oplysninger til brug for en sådan undersøgelse.

På denne baggrund forbereder jeg sammen med andre personer en klage til EU-kommissionen over den opståede situation, hvor Danmark og Frankrig hver på sin måde ved uden forudgående forhandlinger af betydning at have opsagt dobbeltbeskatningsoverenskomsten og ved at have undladt at indføre lovede regler om lempelse af dobbeltbeskatning har bidraget til, at man nu bliver dobbeltbeskattet af sine indtægter fra Danmark, som er modtaget efter den 1. januar 2009.

I samme forbindelse har jeg rettet henvendelser i marts og maj i år til Folketingets Skatteudvalg og til Skatteministeren vedrørende den manglende fremkomst af de bebudede franske regler om lempelse af dobbeltbeskatning for indtægter fra Danmark, og dette har nu resulteret i et svar til mig fra Skatteministeren af 4. juni 2010, som kan læses på Folketingets hjemmeside www.folketinget.dk under beslutningsforslag B 91, bilag 15.

I sit svar oplyser ministeren, at Skatteministeriet nu vil rette henvendelse til de franske myndigheder for at understrege, at det haster med at få indført de bebudede franske regler om dobbeltbeskatningslempelse.

Ministeren oplyser i den forbindelse som sin opfattelse, at der er international praksis for, at det er den stat, hvor en person eller et selskab er hjemmehørende, der skal give lempelse for at ophæve dobbeltbeskatning af indtægt fra et andet land, og han gentager, at Frankrig har en EU-forpligtelse til at gennemføre en regel om dobbeltbeskatningslempelse.

Da loven om opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og Spanien oprindeligt fremsattes i Folketinget, indeholdt den en dansk overgangsregel for tjenestemandspensioner for personer, som den 28. november 2007 var bosiddende i Frankrig og som den 31. januar 2008 var begyndt at oppebære pension. Årsagen hertil var, at disse personer ellers ville blive dobbeltbeskattet af deres tjenestemandspensioner ved en opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Denne regel blev siden i maj måned 2009 ophævet efter at Frankrig havde meddelt, at man i den bebudede instruktion ville indføre en fransk regel om lempelse af dobbeltbeskatning, således at den danske regel blev overflødig.

Efter at denne regel stadig ikke er kommet, har jeg derfor i min henvendelse til Folketingets Skatteudvalg og til Skatteministeren opfordret til at man i Danmark under en eller anden form indfører en regel om dobbeltbeskatningslempelse for indtægter, som personer i Frankrig modtager fra Danmark.

Jeg har i den forbindelse fremført, at det ikke alene er tjenestemandspensionister, som bliver dobbeltbeskattet. Det gælder også for personer, som modtager indtægt fra udlejning af fast ejendom i Danmark, for aktieudbytter fra danske selskaber eller for dansk pension, som ikke er omfattet af de særlige overgangsregler for pensionister.

Skatteministeren har i den forbindelse givet tilsagn om, at hvis Frankrig afviser at gennemføre de bebudede regler, vil han fremsætte forslag om at annullere ophævelsen af overgangsreglen for tjenestemandspensionister, således at disse derefter undgår at blive dobbeltbeskattet. Der er imidlertid ikke planer om at indføre nye overgangsregler for andre indtægter.

Jeg er i den forbindelse blevet kontaktet af enkelte af mine læsere, som har anbefalet, at man tog kontakt til de danske politikere i Folketingets Skatteudvalg med forslag om, at man i Danmark ophævede de regler, som blev gennemført i foråret 2009 om skattefrihed til Danmark for løn- og pensionsindtægter fra Frankrig til ansatte i franske institutioner i Danmark, herunder Den franske Ambassade og franske konsulater i Danmark samt Den franske Skole i København ud fra den betragtning, at der er tale om bristende forudsætninger ved, at Danmark skulle have givet disse indrømmelser til gengæld for at Frankrig indførte regler om lempelse af dobbeltbeskatning.

Jeg har hørt dette rygte før, men jeg må på det bestemteste afvise, at der skulle være nogen sammenhæng mellem de to initiativer. Det franske initiativ til dobbeltbeskatningslempelse blev taget og offentliggjort længe før man i Danmark havde bestemt sig til at give skattefrihed i Danmark for indtægter fra Frankrig og skyldes, at man er forpligtet dertil efter EU-reglerne. Det danske initiativ om skattefrihed skyldtes, at medarbejderne ved de franske institutioner i Danmark var i fare for at måtte lukke fordi personalet var ved at rejse fra institutionerne. Både i det franske

Finansministerium og i det danske Skatteministerium har man klart afvist, at der skulle være nogen som helst forbindelse mellem de to initiativer.

Såfremt den danske Skatteminister gjorde alvor af at stille lovforslag om ophævelse af den skattefrihed i Danmark for franske indtægter, som blev gennemført i foråret 2009, vil det bevirke, at den krise, som blev afbødet i sin tid, genopstår, og derfor vil han naturligvis ikke stille forslag i Folketinget om ophævelse af skattefriheden igen. Et forslag derom ville derfor være et rent slag i luften og ville vidne om manglende indsigt i baggrunden for at disse lovændringer blev gennemført.

Stemmeret for danske statsborgere, som bor i Frankrig

Når man har fast bopæl i Frankrig, kan man normalt ikke stemme ved de danske valg. Det skyldes, at det i den danske grundlov er bestemt, at man for at kunne stemme ved de danske valg dels skal have dansk indfødsret og dels skal have fast bopæl i Danmark.

Der findes nogle undtagelser, hvor man kan søge Indenrigsministeriet om tilladelse for et begrænset tidsrum på normalt to år ad gangen til at stemme ved danske valg. Det gælder, når opholdet i udlandet er af midlertidig karakter og skyldes konkret opregnede omstændigheder så som ansættelse i en international institution, som Danmark er medlem af, ansættelse i en afdeling i udlandet af en dansk virksomhed, studieophold i udlandet, hospitalsophold i udlandet og lignende.

Herved adskiller adgangen til at kunne stemme i udlandet sig afgørende for danske statsborgere i forhold til andre landes statsborgere. I andre lande bevarer man normalt sin stemmeret, selvom man flytter til udlandet, blot man bibeholder sit statsborgerskab. Det er eksempelvis tilfældet i de øvrige nordiske lande, hvis statsborgere uden nogen som helst problemer vil kunne stemme ved valg, selvom de er flyttet til udlandet, herunder til Frankrig.

Den danske grundlov er af ældre dato og fra en tid, hvor rejsesamkvemmet ikke var så udbredt som i dag, og hvor det ikke var så almindeligt at bosætte sig i udlandet. Skulle man skrive en ny grundlov i dag, ville man formentlig også give adgang til at beholde sin stemmeret selvom man flyttede fra Danmark til udlandet. Samtidig er det overordentligt vanskeligt at ændre den danske grundlov. Der kræves vedtagelse to gange i Folketinget med mellemliggende Folketingsvalg og folkeafstemning, hvor mindst 40 % af vælgerne skal stemme for forslaget.

Derfor ønsker ingen politikere at stille forslag om grundlovsændringer af frygt for det prestigetab, som det vil kunne medføre, såfremt forslaget ikke gennemføres.

Det eneste forslag, som er blevet vedtaget, er ændringen af tronfølge-loven sidste sommer, som skulle ske efter samme procedure som ændring af grundloven, og som lige akkurat opfyldte kravet om, at 40 % af vælgerne skulle stemme for forslaget.

Derfor er der ikke de store udsigter til at der vil blive gennemført ændringer i Danmark, så man kan stemme, såfremt man bor i udlandet, og man må derfor indse, at man som dansk statsborger i modsætning til de fleste andre statsborgere ikke har stemmeret, når man er bosiddende i udlandet.

Som dansk statsborger har man som hovedregel heller ikke mulighed for at stemme ved de franske valg, præsidentvalg og valg til nationalforsamlingen, regionsvalg og departementsvalg (samt cantonalvalg), idet der hertil kræves, at man er fransk statsborger.

Der er imidlertid muligheder for at stemme ved to valg i Frankrig, nemlig ved kommunalvalg (men kun ved selve valget til kommunen) og ved valg til Europaparlamentet.

For at kunne stemme ved disse to valg kræves det, at man i sin kommune er opført på valglisten separat til hvert af de to valg, og dette skal være sket senest den 31. december i året før det år, hvor valget finder sted.

Er man dansk statsborger, har man imidlertid også som bosat i Frankrig mulighed for at stemme ved det danske valg til Europaparlamentet i stedet for at stemme ved det franske valg. Nogle måneder før Europavalget finder sted udsteder Indenrigsministeriet i Danmark en bekendtgørelse, ifølge hvilken man som dansk statsborger efter ansøgning til Folkeregistret i Københavns Kommune kan få tilladelse til at stemme ved Europavalget, idet der åbnes op for en særlig adgang til at stemme ved det danske valg på Københavns Rådhus. Man kan også brevstemme en vis tid før valget afholdes på folkeregistre i andre danske kommuner eller på en dansk ambassade eller et dansk konsulat. Tilladelsen til at stemme ved det danske valg til Europaparlamentet skal fornyes ved hvert enkelt valg, og man kan naturligvis ikke også stemme ved det franske valg, hvis man stemmer ved det danske.

Dobbelt statsborgerskab

Der er fra tid til anden blevet stillet forslag om indførsel af dobbelt statsborgerskab i Danmark, således at man ved siden af sit danske statsborgerskab også kunne opnå statsborgerskab i et andet land eller kunne opnå danske statsborgerskab ved bibeholdelse af sit hidtidige udenlandske statsborgerskab.

Et meget stort antal lande i verden har i de senere år åbnet adgang til dobbelt statsborgerskab, og næsten alle landene i Europa har efterhånden regler om adgang til dobbelt statsborgerskab, således at ca. 90 % af Europas borgere har mulighed for at opnå dobbelt statsborgerskab. Kun i 8 af Europas 46 stater har man ikke mulighed for at opnå dobbelt statsborgerskab. Til disse lande hører Danmark, idet man efter loven om indfødsret fortaber sin danske indfødsret, såfremt man erhverver fremmed statsborgerskab efter ansøgning eller efter udtrykkeligt samtykke. I Tyskland kan man dog kun få statsborgerskab i et af de andre EU-lande eller i Schweiz. Af europæiske lande, som ikke åbner adgang til dobbelt statsborgerskab kan udover Danmark nævnes Norge, Estland, Litauen, Tjekkiet og Østrig, men også de fleste større lande i verden tillader dobbelt statsborgerskab, dog med undtagelse af Den kinesiske Folkerepublik.

Som argumenter, der taler for dobbelt statsborgerskab, fremføres normalt, at det bidrager til, at man kan integreres i det nye land samtidig med at man bibeholder kontakten til det tidligere fædreland. Det medvirker altså til at udbygge integrationen, således at man får mulighed for at

optræde i det nye hjemland på linie med dette lands øvrige borgere. Man får stemmeret ved nationale valg og kan vælges ved disse valg. Man får adgang til stillinger, der er forbeholdt landets statsborgere. Man kan sidde i bestyrelsen for selskaber, hvor der kræves, at man er statsborger i landet. Man kan ikke afvises ved grænsen eller blive udvist fra landet, og dette kan være af væsentlig betydning, hvis man har arbejde i landet eller ens ægtefælle og børn er statsborgere i landet. Man kan altså ikke blive udsat fra at måtte skilles fra sin familie. Det er naturligvis også af betydning, at der i udlandet og i institutioner i udlandet, der varetager kontakten til Danmark, sidder danskere, der kender til de danske forhold, taler det danske sprog og kan gøre sig til fortalere for danske interesser i deres daglige virke.

De lande, der er betænkelige ved at indføre adgang til dobbelt statsborgerskab, er først og fremmest lande med et stort nationalt mindretal fra nabolandet som f. eks. Estland, der har en betragtelig andel af russere i sin befolkning, således at de frygter ved indførelse af dobbelt statsborgerskab at kunne indføre en "stat i staten"

Der er mange personer, som er bosiddende i Danmark, som allerede har dobbelt statsborgerskab. Er man født af to forældre med hvert sit statsborgerskab, erhverver man begge forældrenes statsborgerskab. Der er desuden lande, der giver statsborgerskab til personer, der er født på deres territorium, og flytter disse personer (f. eks. sammen med deres danske forældre) til Danmark, bevarer de dette statsborgerskab ved siden af det danske. Endelig er der et ganske stort antal personer, som rejser til Danmark (bla. a. for at søge asyl), som ikke har mulighed for at frasige sig deres hidtidige udenlandske statsborgerskab, og som får mulighed for at blive danske statsborgere alligevel.

Der er i Danmark oprettet en forening ved navn "Kampagnen for dansk statsborgerskab" (www.statsborger.dk), der arbejder for, at man skal kunne opnå et andet statsborgerskab ved siden af sit eget, således at danske udvandrere skal kunne opnå statsborgerskab i tilflytningslandet udover det danske og indvandrere skal kunne opnå dansk statsborgerskab uden at skulle give afkald på deres eget hidtidige statsborgerskab. Desuden har Foreningen Danes World Wide (www.danes.dk) plæderet for, at danske statsborgere skulle kunne opnå udenlandsk statsborgerskab i det land, som de udrejser til uden at måtte give afkald på deres danske statsborgerskab.

Partierne Ny Alliance og Det radikale Venstre har indenfor de seneste år stillet forslag i Folketinget om, at Danmark skulle åbne adgang for dobbelt statsborgerskab, men forslagene er ikke blevet gennemført, idet de er stødt på rabiat modstand fra Dansk Folkeparti som følge af dette partis fremmedfrygt, og med den politiske konstellation, der hersker i det danske Folketing, har regeringspartierne derfor ikke villet støtte forslagene, og de er derfor ikke blevet til noget.

Man kan derfor drage den konklusion, at Danmark er et af de få lande, der ikke tillader sine statsborgere at stemme ved de danske valg, såfremt de flytter til udlandet, og at Danmark samtidig er et af de få lande, der ikke giver sine statsborgere mulighed for at opnå dobbelt statsborgerskab, således at de kan stemme ved nationale valg i tilflytterlandet. Ud fra en demokratisk tankegang er denne dobbelte restriktion i stemmeretten svær at forklare.

Indenfor EU findes der i Maastricht-traktaten bestemmelser, som hindrer at medlemslandene kan diskriminere på grundlag af nationalitet. Derfor har den dobbelte restriktion ikke den store betydning, når man flytter indenfor EU. Det kan her formentlig kun komme til at dreje sig om

stemmeretten og om adgangen til visse stillinger indenfor det offentlige, som er forbeholdt landets statsborgere.

Men udenfor EU kan den manglende adgang til at opnå dobbelt statsborgerskab have alvorlige konsekvenser.

Der findes lande, hvor adgangen til uddannelse, til avancementer, til at indtræde i bestyrelsen for selskaber, som man ejer o.s.v. er forbeholdt landets egne statsborgere, og danskere kan i disse situationer tvinges til at opgive deres danske statsborgerskab for at kunne opnå disse fordele ved at søge statsborgerskab i landet. Og har de først givet afkald på deres danske statsborgerskab, kan de ikke være sikre på at kunne indrejse igen til Danmark med deres familie. Det kan hindres af visumbestemmelser, de skal søge om opholds- og arbejdstilladelse, og deres familiemedlemmer skal dokumentere et tilknytningskrav til Danmark for at kunne opnå indrejse- og opholdstilladelse, og har de ikke efter de gældende regler mulighed for at opnå dette, er de afskåret fra at kunne indrejse til Danmark eller fra at tage ophold der.

Det er ikke nogen enkel sag at opnå fremmed statsborgerskab. For Frankrigs vedkommende kan jeg oplyse, at fransk statsborgerskab meddeles ved et særligt dekret i hvert enkelt tilfælde. Betingelserne er i hovedtræk:

- 1) at man har haft fast bopæl i Frankrig i en årrække,
- 2) at man kan dokumentere at være i besiddelse af tilstrækkelige ressourcer til at kunne klare sig selv,
- 3) at man kan fremvise "rimeligt" ren straffeattest,
- 4) at man kan dokumentere ved afholdelse af en sprogp prøve, at man behersker det franske sprog,
- 5) at man kan dokumentere ved afholdelse af endnu en prøve, at man har tilstrækkeligt kendskab til fransk kultur, historie og samfundsforhold, og
- 6) at man kan fremlægge dokumentation for aflagt militærtjeneste i det land, man flytter fra.

Selve proceduren tager omkring et år.

Et par gåder

Pia arbejder hos en grønhandler. Da hun blev født, vejede hun kun 4,2 kg. Men nu hvor hun er 19 år, er hun 167 cm. høj, og hendes mål er 94-61-92. Hvad vejer Pia?

En vagabond har fundet ud af, at han ved at samle syv cigaretskod kan lave en hel cigaret. En dag finder han i alt 49 skod. Hvor mange cigaretter kan han ryge, hvis han laver cigaretter ud af alle skoddene, han har?

Den af mine læsere, som først er i stand til at fremkomme med det rigtige svar på begge de to gåder, vil få rosende omtale i det næste nummer af mit nyhedsbrev. Desuden vil de rigtige svar blive bragt i dette nyhedsbrev.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Orientering om franske forhold er et uafhængigt informationsbrev, som udsendes efter behov. Jeg vil deri forsøge at belyse emner, som kan have generel interesse for danskere, der bor i Frankrig. Informationsbrevet sendes gratis og uden forpligtelser af nogen som helst art som e-mail til enhver, der fremsætter anmodning derom på Klaus.Vilner@wanadoo.fr. Desuden offentliggøres det på Danskere i Toulouse's hjemmeside "<http://danskereitoulouse.wordpress.com>". Ønsker man at afmelde informationsbrevet, bedes dette meddelt på samme e-mailadresse.

Indholdet må ikke betragtes som individuel rådgivning, og selvom det tilstræbes at oplysningerne er rigtige, påtager jeg mig intet ansvar for urigtige, ufuldstændige eller manglende oplysninger.

Enhver, der modtager orienteringen, er velkommen til at komme med supplerende oplysninger, med synspunkter eller med kommentarer til de emner, der behandles i informationsbrevet, eller med ønsker om emner, som ønskes belyst.